

BRUSSELS nieuws

België/Belgique
P.B. - P.P.
9099 Gent X 1/1342
P608433

Tijdschrift voor een
democratisch en leefbaar Brussel

Brusselse politici door het lint

■ De zakmesaffaire

Lees blz 3 tot 11

■ Inhoud

3 Woord van de voorzitter

4 Zakmes-affaire

10 Vlaams Belang enquête

11 Sferbeelden Vlaams Belangentje

12 Tweekalige lijsten voor gewestverkiezingen?

13 Wallo-Brux? Neen, bedankt!

14 Ontwikkelings-samenwerking: snorrend door Kivu

16 Geen woon-zorgzone in Neder Over Heembeek

18 Taxi-toestanden

20 Turkije in Europa, een akelig vooruit-zicht

22 Kordaat im-migratiebeleid werkt!

24 Prijsvraag

■ De zakmesaffaire

In mei verspreidde het Brusselse Vlaams Belang zijn lokale bladen in de negentien gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Deze bladen bevatten informatieve en zeer gevarieerde artikelen en lichtten de standpunten van het Vlaams Belang toe.

Sleutelhanger

Ook werd een enquête opgenomen waarmee onze partij de bekommernissen van de Brusselaars in kaart wil brengen. Wie de enquête terugstuurde, zou een klein gadget ontvangen: een sleutelhanger met mini-werktuigen zoals een flessenopener, nagelvijltje en een mesje. Het ding had de fenomenale grootte van 4 (vier) centimeter.

Het Vlaams Belang moet wel een gevoelige snaar hebben geraakt, want een aantal Brusselse politici reageerden volkomen hysterisch en een ongeziene mediastorm brak los.

De FDF-burgemeester van Watermaal-Bosvoorde, Martine Payfa, stak het vuur aan de lont en beschuldigde ons van “het verspreiden van wapens”. In haar kielzog volgden andere burgemeesters die ook gingen onderzoeken hoe ze de verspreiding van dit zeer gevaarlijke object konden verbieden. In de media werden de onzinnigste verklaringen opgedist over de symboliek van “het mes” en de gewelddadige boodschap van het Vlaams Belang die er achter schuilging. We gaan hier in dit nummer uitgebreid op in.

Wat de burgemeesters betreft: die zouden er in plaats van te leuteren over het Vlaams Belang beter aan doen om zich actief in te zetten voor de strijd tegen gewapende criminaliteit in hun gemeenten.

FDF

Wat echter vooral in het verkeerde keelgat is geschoten, waren enkele kritische artikelen over sommige Brusselse politici. Brussels schepen Bertin Mampaka (CDH) valt over onze analyse in verband met de oververtegenwoordiging van sommige etnische groepen bij een aantal maatschappelijke problemen (nochtans een onderwerp dat in onze buurlanden vrijelijk wordt bestudeerd en besproken).

Het meest woedend was echter het FDF, wiens voorzitter Olivier Maingain door ons hard werd aangepakt omwille van zijn oorlogstaal over Brussel en zijn niet aflatend anti-Vlaams racisme. Kennelijk durft het FDF (met de tonnen boter van de eigen haatpropaganda op het hoofd) het politieke debat met ons niet aan.

De waanzinnige reacties op onze bladen tonen in ieder geval maar weer eens aan dat de waarheid kwetst. De waarheid die wij zullen blijven verdedigen en uitdragen.

Frédéric Erens
Voorzitter Vlaams Belang
Brussel-19

■ FDF door het lint

Payfa dolzinnig

Een stralende donderdagochtend op het einde van mei. De lokale bladen van het Vlaams Belang worden verspreid in de negentien Brusselse gemeenten.

Er is letterlijk en figuurlijk geen vuiltje aan de lucht als plotseling een geweldige storm losbarst. Martine Payfa, FDF-burgemeester van Watermaal-Bosvoorde voelt een schok door haar lichaam gaan, als was ze door een giftig insect gestoken. Het verschrikkelijke blad van het Vlaams Belang.

Wapens

In de ogen van Martine Payfa verwerd het sleutelhangertje-zakmesje (het VB-cadeautje bij de

enquête) tot een gevaarlijk wapen. Ineens was de inval daar: “het Vlaams Belang verspreidt wa-

pens in Brussel!” en het mediacircus kon beginnen. De Franstalige pers schreeuwde moord en brand en de Vlaamse pers vond de symboliek van “het mes” schandalig.

Payfa was niet van de televisie en uit de kranten te branden en verkondigde overall dat “Het Vlaams Belang een nieuwe grens had overschreden door het uitdelen van mogelijk gevaarlijke wapens en het daarmee aanzetten tot geweld.” Dit alles voor een blikken prul van vier centimeter. Onvoorstelbaar.

In werkelijkheid was het natuurlijk niet het mesje dat Payfa de ogen uitstak, maar wel de waarheid over het FDF en de Brusselse maatschappelijke realiteit die in onze

“Het is eigen aan fascistische partijen dat ze hun opvattingen op anderen projecteren”

(Olivier Maingain, FDF)

“Een aanzet tot verstoring van de openbare orde”

(Vincent De Wolf, MR)

“De bevolking is in schok”

(Martine Payfa, FDF)

“Het Vlaams Belang heeft dezelfde inhoud als een hondentoilet”

(Mohamed Ouriaghli, PS)

“Het Vlaams Belang verspreidt mogelijk gevaarlijke wapens”

(Martine Payfa, FDF)

bladen wordt geschreven. In ieder geval meende Payfa de stok om de hond mee te slaan te hebben gevonden –ze kondigde gerechtelijke acties aan. Het Vlaams Belang vervolgen is immers gemakkelijker dan met open vizier het democratische debat aangaan. Dat durven onze politieke tegenstanders niet, want dan worden hun leugens ontmaskerd.

Haat en geweld

Het is opvallend dat vanuit FDF-hoek zo hysterisch wordt gereageerd. Deze partij die van blinde Vlamingenhaat en anti-Vlaams racisme haar handelsmerk heeft gemaakt en die zeer bedreven is in het ophitsen van de Franstalige publieke opinie durft het Vlaams Belang te beschuldigen van... racisme.

Ook als het over onveiligheid en geweld gaat zou Martine Payfa er beter het zwijgen toe doen. In haar riant gemeente zijn gewapende overvallen niet van de lucht en is er een florerende drughandel. De wapens die daar aan te pas komen zijn wel iets anders dan een sleutelhanger met een nagelvijltje.

“[het blad van] het Vlaams Belang zet openlijk aan tot racisme, haat en geweld”

(Bertin Mampaka, cdH)

“Ik heb hartverwarmend nieuws”

(Freddy Thielemans, PS, over de voorgenomen klacht tegen het Vlaams Belang van de Stad Brussel)

“We walgen van dit Vlaams Belang initiatief en zullen onderzoeken hoe we het kunnen verbieden”

(Hervé Doyen en Joël Riguelle, cdH)

“Bertin Mampaka is het perfecte voorbeeld van bekwaamheid in verscheidenheid, daarom maakt hij extreem-rechts zo kwaad”

(uit Bertin Mampaka News)

Als al deze dames en heren even hartstochtelijk bezig waren met hun werk in gemeenten en parlementen als met hun heksenjacht tegen het Vlaams Belang dan zou Brussel er misschien beter aan toe zijn.

■ Een koekje van eigen deeg Maingain woedend

De échte reden waarom het FDF (en in zijn kielzog de andere Franstalige partijen) zo kwaad werden op de Brusselse lokale bladen van het Vlaams Belang is dat hun voorzitter Olivier Maingain in een artikel stevig op de korrel werd genomen.

Absurd en kwaadaardig

Het is geen geheim, Maingain en zijn FDF zouden liefst de Vlamingen en het Nederlands uit Brussel

Vlaamse onafhankelijkheid
is actueler dan ooit.

Neem een kijkje op www.splits.be

Meer weten over het
Vlaams Belang in Brussel?

Tel.: 02/219 37 79

Fax: 02/219 78 76

www.vlaamsbelangbrussel.be

zien verdwijnen. Het discours en de publicaties van het FDF druisen van de afkeer en de minachting voor alles wat Vlaams is. Deze agressieve en vijandige instelling is trouwens de bestaansredenen van de partij.

Onlangs deed Maingain in een FDF-blaadje nog maar eens aan angstzaaijerie en demonisering: de Franstaligen moesten op hun tellen letten want de boze Vlamingen zouden van plan zijn om het rijke Brussel in te nemen”. Deze absurde en kwaadaardige bewering was de aanleiding voor het artikel in onze Brusselse bladen.

Democratie

Het was trouwens hoog tijd dat Maingain eens een koekje van eigen deeg kreeg. Hij bezondigt zich al jarenlang aan taalkundig en etnisch racisme tegenover de Vlamingen (zie ons kaderstukje “Maingain: een bloemlezing”). Maingain is dan ook zeer slecht geplaatst om verwijten te maken aan

het Vlaams Belang dat steeds de tweetaligheid van Brussel heeft erkend. Maingain dreigt nu met juridische klachten tegen het Vlaams Belang, kennelijk verdraagt hij het niet om met zijn neus in de eigen haatlijkheden te worden gewreven.

Olivier Maingain mag klachten indienen zoveel hij wil, het Vlaams Belang zal de democratie niet laten verkrachten en het Vlaams Belang gaat niet uit de weg voor het blinde fanatisme van FDF-gifmengers.

Taalkundig en etnisch racisme Maingain: een bloemlezing

Onderstaande pareltjes raapten wij samen uit toespraken van Olivier Maingain. Ze zijn gewoon te vinden op zijn website. We hebben ze letterlijk vertaald.

*“Brussel moet eigen baas zijn over zijn taalstatuut.
De tweetalige dwangbuis kan niet langer.”*

“In de Brusselse gemeenten mogen de Vlaamse partijen geen vrijgeleide en geen voorrechten krijgen.”

“Brussel, grote metropool van het Frans, [zal] samengaan met Wallonië door de bevrijding [uit Vlaanderen, ndr] van de Brusselse rand.”

“[de Vlaamse kiezers] schamen zich niet om hun stem te geven aan de meest extremistische uitingen van het Vlaamse egoïsme en etnocentrisme.”

“Wij moeten de Franstalige voortreffelijkheid van onze maatschappij uitbouwen. Het genie van onze Franse taal- en cultuurgemeenschap uitdrukken.”

■ Stad Brussel en Mampaka doen mee

In de door het FDF georchestreerde hetze tegen onze lokale bladen kon natuurlijk geen enkele Franstalige politicus achterblijven. Ook de christendemocraten deden hun duit in het zakje.

Belachelijk taboe

Brussels cdH-schepen Bertin Mampaka komt uiteraard met de klassieke racismeklacht omdat wij het hebben aangedurfd om in enkele artikelen het etniciteitsgegeven te vermelden als factor in een aantal samenlevingsproblemen. Deze sociologische realiteit wordt in geen enkel West-Europees land nog onder de mat geveegd. Alleen in ons land blijft het belachelijke taboe nog overeind.

Mampaka voelt zich ook persoonlijk geïrriteerd door een artikel waarin zijn beleidskeuzen en zijn opgemerkte aanwezigheid

naast de Libische dictator Khadafi op de korrel werd genomen. Daarbovenop is zijn lezing van het artikel onjuist. Wij betichtten Mampaka niet van het “bedreigen van de maatschappelijke vrede” maar schreven die bedreiging toe aan het “multiculturele drama” dat zich in onze stad voltrekt. Bijzonder grappig is ook dat dit gewraakte “multiculturele drama” refereerde aan het bekende essay met dezelfde naam van de hand van de Nederlandse socialistische (!) politicus Paul Scheffer (dat in 2000 verscheen in de gerespecteerde kwaliteitskrant *NRC-Handelsblad*).

Hoe dan ook gaat schepen Mampaka een klacht wegens laster tegen ons indienen.

Vrije meningsuiting

Op een bewogen zitting van de Brusselse gemeenteraad sloot de Stad Brussel zich aan bij de klacht van Mampaka. In de marge van die gemeenteraad werd vandoor de publiektribune een stukje drama opgevoerd door enkele opgetrommelde “anti-racistische” manifestanten. In plaats van de orde te handhaven zoals het een burgemeester betaamt, moedigde Freddy Thielemans (PS) deze circusvertoning nog wat aan.

Ons gemeenteraadslid Frédéric Erens betreunde de gang van zaken en stelde

vast dat men in dit land kennelijk liever op de boodschapper schiet dan het echte politiek-maatschappelijke debat aan te gaan. Voor de vrije meningsuiting ziet het er in België en zeker in Brussel alvast niet goed uit.

Ook cdH-burgemeesters hysterisch

Naar “goede” gewoonte ontpopten de Franstalige christendemocraten zich eens te meer als meelopers van het FDF. Uit Jette en Sint-Agatha-Berchem, de twee Brusselse gemeenten met een cdH-burgemeester steeg dus ook gejammer en gehuil op over onze lokale bladen met de vreselijke enquête en het levensgevaarlijke steekwa-

pen. Hervé Doyen (Jette) en Joël Riguelle (Sint-Agatha-Berchem) tuimelden over elkaar heen om hun afgrijzen uit te schreeuwen.

Ook zij kondigden juridische stappen aan om de distributie van het Vlaams Belang-cadeautje te verbieden. Al even vreselijk vonden ze het feit dat we een kritisch stukje over een partijgenoot “van vreemde origine” in onze bladen plaatsten.

Zoals een opmerkelijke lezer uit Jette het formuleerde: *“Nog nooit heeft een politieke partij (cdH), in de persoon van Hervé Doyen, zoveel reclame gemaakt voor het Vlaams Belang!”* Wij kunnen ons daar alleen maar bij aansluiten.

Immigratie

problemen en oplossingen

Het Vlaams Belang levert niet alleen kritiek op het lakse immigratiebeleid maar biedt ook doordachte alternatieven. Meer daarover kunt u lezen in de brochure **‘Immigratie: problemen en oplossingen’**.

Deze brochure is gratis te verkrijgen via
tel. 02/219.37.79 of via secretariaat.brussel19@vlaamsbelang.org

■ De eerste indrukken

De onverwachte publiciteit rond de zakmessenrel heeft er misschien toe bijgedragen dat de ingevulde enquêtes massaal toestromen. Dat was al opvallend vanaf de eerste dagen dat onze lokale bladen werden verspreid.

Zeer negatieve tendens

W e zijn de resultaten nog volop aan het verwerken en het is dus te vroeg om een volledig en gedetailleerd overzicht te geven (in een volgend nummer van Brussels Nieuws zullen de resultaten uitgebreid aan bod komen). Wel kunnen we nu al vaststellen dat de tendens zeer negatief is en dat de Brusselaars niet erg te spreken zijn over de toestand waarin hun stad verkeert. Dat verwondert helaas niet na twintig jaar mismeestering door Gewest en gemeenten.

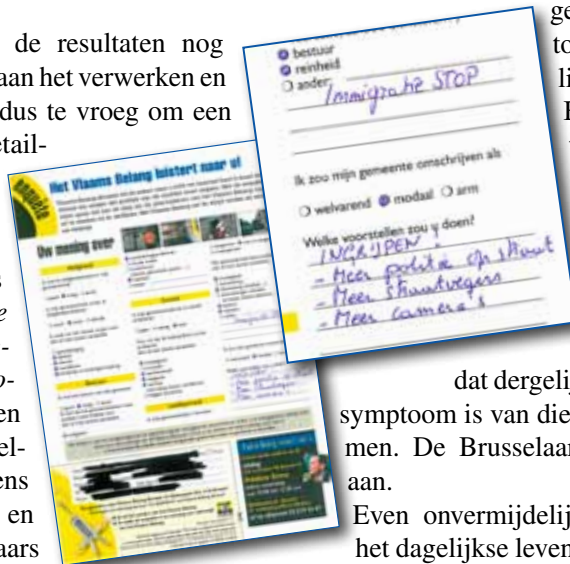
De verantwoordelijkheid van de Brusselse politieke klasse is overdonderend.

Ongenoegen

De klachten gaan niet alleen over onveiligheid en problemen die worden veroorzaakt door wilde immigratie. Dat zijn bekende fenomenen die intussen nog maar weinig toelichting behoeven en door hun omvang maar al te zichtbaar zijn geworden.

Er is bij de burgers bijzonder veel ongenoegen over de zwakke tot slechte bestuurlijke kwaliteit van de Brusselse gemeenten. Het gebrekkige onderhoud en de reinheid van de openbare ruimte is een steeds terugkerende ergernis. Het blijkt vaak dat dergelijke verloedering het symptoom is van dieperliggende problemen. De Brusselaar voelt dat feilloos aan.

Even onvermijdelijk is de impact op het dagelijkse leven van de bestuurlijke rommel die Brussel is met zijn gemeentelijke bastions en zijn eindeloze stoet politici.

Eetfestijn

Op 30 april 2011 blies het Brusselse Vlaams Belang verzamelen in Jette, voor een –letterlijk- zeer gesmaakt eetfestijn met typisch Brusselse kost. Een honderdvijftigtal leden en sympathisanten genoten van het gezellige samenzijn. Naast het vele politieke en maatschappelijke werk mag en moet er ook plaats zijn voor ontspanning en wanneer onze grote Vlaams Belang-familie samenkomt, is de sfeer gegarandeerd.

Terreinkennis

De eerste respons op onze enquête bevestigd de analyse die het Vlaams Belang al langer maakt. Het Vlaams Belang is dan ook steeds van de werkelijkheid uitgegaan en niet van politieke waanbeelden zoals de partijen die het in Brussel voor het zeggen hebben. Met de definitieve resultaten van de enquête willen we onze terreinkennis nog verfijnen. Dat zal ons in staat stellen

om ons alternatief voor Brussel steeds beter te richten.

Het Vlaams Belang-project voor Brussel is de enige manier om onze stad uit het moeras te halen omdat het het enige politieke project is dat op realisme is gebouwd.

*Dominiek Lootens-Stael
Fractievoorzitter Brussels
parlement*

■ Tweetalige lijsten voor gewestverkiezingen? Hoogst funest!

Eén van de zaken waarmee de Franstalige partijen de politieke situatie in Brussel naar hun hand willen zetten, is de invoering van tweetalige lijsten in Brussel.

Hiermee worden de Vlamingen in het hart getroffen. De beperkte macht waarover de Vlamingen in het hoofdstedelijk gewest beschikken, is helemaal te danken aan het feit dat de Vlaamse partijen op autonome wijze bepalen wie hen zal vertegenwoordigen in de parlementen en dus ook in de Brusselse regering. Daarom is het handhaven van eentalige lijsten en van de aparte telling van de Vlaamse en Franstalige stemresultaten (de zogenaamde poolvorming) zo cruciaal. Anders dalen we terug af naar de duistere jaren '70, toen het FDF met nep-Vlamingen en zolenlikkers de Vlaamse aanwezigheid in de agglomeratieraad torpedeerde. Wanneer Fransta-

lige partijen bepalen welke Vlamingen er vooraan de lijsten mogen komen, dan kiezen zij uiteraard voor onderdanige jaknikkers en gewillige handlangers.

Dat groenen en socialisten zich laten vangen aan de francofone sirenezangen, verwondert ons geenszins. Bij de onderhandelingen stellen zij zich al maandenlang op als de slippendragers van Ecolo en PS. Maar dat in de maand mei ook de N-VA aan bemiddelaar Wouter Beke concrete voorstellen overhandigde voor dergelijke tweetalige lijsten, was voor iedereen verbijsterend. Zelfs de Brusselse CD&V viel van haar stoel en schoot met scherp naar de uiterst lauwe opstelling van de Brusselse N-VA. Wat bezielde die partij om zo'n absurde toegeving te doen? Wil die partij dan toch kost-wat-kost in de federale regering, ook al moeten de Brusselse Vlamingen in dat geval het kind van de rekening zijn?

Filip De Man
Volksvertegenwoordiger

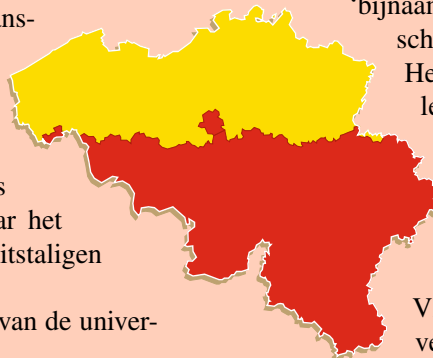

■ Wallo-Brux? Neen, bedankt!

Op 25 mei werd de Franse Gemeenschap officieel vervangen door de “*Fédération Wallonie-Bruxelles*”.

Het gaat hier om een volkomen ongrondwettelijke en hoogst provocatieve daad, waarover geen enkel overleg was gepleegd met de Brusselse Vlamingen. Brussel wordt nu op het nationale én internationale niveau voorgesteld als een Frans-talige in plaats van een tweetalige stad. De Vlamingen worden hoogstens nog geduld als een minderheid, naar het voorbeeld van de Duitstaligen in Wallonië.

Prof. Hendrik Vuye van de universiteit van Namen bestempelde dit Frans-talige maneuver reeds in *De Standaard* van 6 april als een regelrechte “staatsgreep”. Wallo-Brux maakt deel uit van het ‘Plan B’ van de Franstalige partijen ter voorbereiding van de ontbinding van België, waarbij Brussel zou meegezogen worden in het Waalse moeras.

Hoe de Franstaligen de ‘Fédération Wallonie-Bruxelles’ zien...

Onbegrijpelijk

Het is volstrekt onbegrijpelijk dat de Vlamingen hiertegen niet kordater reageerden. Op vraag van onze volksvertegenwoordiger Joris Van Hauthem antwoordde Vlaams minister-president Kris Peeters weliswaar dat hij uitnodigingen van deze federatie als onbestaande zou beschouwen, maar toen wij op 26 mei premier Letterme ondervroegen in de Senaat, deed de CD&V'er gewoon wat lacherig over de ‘bijnaam’ die de Franse Gemeenschap zichzelf had gegeven.

Het voorstel van Brussels parlements lid Dominiek Lootens om bij hoogdringendheid een tegenresolutie te bespreken in de Vlaamse Gemeenschapscommissie, werd door alle andere Vlaamse partijen van tafel gevergd. De Vlamingen zijn toch een eigenaardig volkje. Hoe ver moeten de provocaties gaan vooraleer

zij eindelijk de moed hebben om terug te bijten? Wanneer gaan de Vlamingen eindelijk eens op hun strepen staan?

Bart Laeremans
Senator

■ Snorrend door Kivu

De laatste jaren wordt het nut van ontwikkelingssamenwerking steeds meer in vraag gesteld. Stilaan wordt duidelijk dat de zogenaamde “noord-zuid”-hulp vooral veel geld verslindt en nauwelijks concrete resultaten boekt.

Brussel-Kivu

Ontwikkelingssamenwerking is vooral het domein van internationale organisaties, nationale overheden en een hele - flink winstgevende - industrie van liefdadigheidsmultinationals en schimmige NGO's. Een heel bijzonder en ondoorzichtig wereldje waarvan het voornaamste doel is om zichzelf in stand

te houden. In de derde wereld is intussen nog geen meter vooruitgang geboekt.

Minder bekend is dat, omdat dat nu eenmaal goed staat en “mondiaal” overkomt, ook steden en gemeenten aan ontwikkelingssamenwerking doen en daar een stukje van hun begroting voor reserveren. Een soort hobby voor zelfverklaarde wereldverbeteraars.

Motorfiets

De onvolprezen Stad Brussel moet uiteraard ook haar duit in dit zakje doen. Er zijn samenwerkingsverbanden met Kinshasa (Congo) en Marokko. In Kinshasa helpt Brussel met de organisatie van de burgerlijke stand en de gemeentelijke administratie (misschien zou dat beter omgekeerd zijn, maar dit terzijde). Voor het overige is de ontwikkelingssamenwerking van Brussel gedrenkt in het typische ondoordringbare en onverteerbare jargon van “goed bestuur ondersteunen”, “gelijkwaardig partnerschap”, “duurzaamheid” en dergelijke. De gebruikelijke onproductieve onzin dus.

Een nieuw hoogtepunt in het ambitieuze ontwikkelingsbeleid van de Stad Brussel werd bereikt op voorspraak van de zweverige schepen Chantal Noël (cdH). Financieel gesteund door de Stad ondernam zij een reisje naar de Kivu-streek (waar ze overigens zelf is geboren) en werd daar tot tranen toe geroerd door de couleur locale. Zowaar bleek er een soort informeel netwerk van en voor oudere mensen te bestaan. Een prachtvoorbeeld van zelfredzaamheid, initiatief van onderuit en samenlevingsopbouw, vond de bevlogen mevrouw Noël. De Stad Brussel moest en zou hier een initiatief nemen.

Of er een geldpotje wordt aangebroken is nog niet helemaal uitgemaakt, maar wel is een totaal nieuw concept van ontwikkelingssamenwerking tot stand gekomen. De spil van de Kivu-ouderenclub, een mijnheer Bonanéé, kreeg namelijk een motorfiets cadeau van Brussel. Deze aanzienlijke mobiliteitsverbete-

In Kinshasa helpt Brussel met de organisatie van de gemeentelijke administratie

ring zal zeker haar nut bewijzen en het is de man van harte gegund om wat rond te snorren in de streek om her en der bezoeken af te leggen. De vraag is alleen of dat nu wel zo'n efficiënte besteding van het geld van de Brusselse belastingbetaler is.

Een beetje ernst a.u.b.

Iedereen beseft dat het geen taak van een gemeentebestuur is om zich met iets zeer complex en twijfelachtigs als ontwikkelingshulp in te laten. Zoals ook nu weer duidelijk wordt, zit daar niet veel meer in dan wat exotisch vermaak, grote woorden en zinloze gebaren. Een lokale overheid dient zich bezig te houden met lokale noden en zou daar al meer dan genoeg werk mee moeten hebben. Misschien kan worden overwogen om seniorenbonden in Afrika een handje toe te steken op de dag dat er in de eigen stad geen ouderen meer wegwijnen in erbarmelijke omstandigheden. Tot die dag is aangebroken zou het Vlaams Belang graag zien dat de Stad Brussel voor eigen deur veegt.

*Wouter van den Meersch
Hoofdredacteur
Brussels Nieuws*

■ Pascal Smet doet het weer (niet)

Er is in Brussel een zeer groot gebrek aan voorzieningen voor Nederlandstalige senioren. De Vlaamse overheid zou hieraan verhelpen, ruim zes jaar na de eerste aanzetten tot een seniorenbeleid is er echter absoluut niets gerealiseerd.

Politieke keuze

Rusthuizen, zorgwoningen, verzorgingscentra,... het ontbreekt aan alles en er zijn geen nieuwe voorzieningen in het vooruitzicht. Dit ondanks de middelen die de Vlaamse overheid hiervoor bestemde en het voorbereidende studiewerk van diezelfde overheid.

Nochtans wordt in Vlaanderen een

heel net van geïntegreerde woonzorgzones uitgebouwd, de verdere ontwikkeling daarvan is veelbelovend en wordt door de overheid ten volle gesteund. Dit model naar Brussel overbrengen blijkt moeilijker te zijn.

Dat het in de Brusselse context moeilijker werken is, kan nog worden aangenomen, maar het grootste deel van het probleem ligt bij de politieke keuzes waarvoor men opteert. Daaruit is op te maken dat het beter is om een Vlaamse senior te zijn in Vlaanderen dan in Brussel, met “dank” aan de Vlaamse overheid.

Luchtkastelen

Vlaams minister voor Brussel, Pascal Smet (SP.a) zou andere prioriteiten hebben dan seniorenbeleid. Smet, in een vorig leven lid van de Brusselse gewestregering, is berucht om zijn gekke bokkensprongen. Een meester in het bouwen van luchtkastelen. Van al zijn grootse, soms groteske, plannen is er niet één in nog maar een begin van uitvoeringsfase geraakt.

In 2009 werd een samenwerkingsakkoord gesloten tussen de Stad Brussel, de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) en de Vlaamse overheid voor de bouw van ondermeer een woonzorgzone in Neder-Over-Heembeek. Het project dat de naam “Pieter en Pauwel” kreeg zou uiterlijk in 2013 moeten zijn afgewerkt. Nu blijkt

“ **Politici zoals Smet hebben de mond vol over discriminatie, maar onze ouderen discrimineren en aan hun lot overlaten is kennelijk geen probleem.**

dat Pascal Smet zijn medewerking gewoon opschort. De Stad Brussel heeft nog enkele bescheiden plannen lopen, maar daar zit zeker geen Vlaamse woonzorgzone bij. Van “Pieter en Pauwel” komt niks in huis. Minister Smet is niet voor niets de kampioen van de loze aankondigingspolitiek. Ditmaal ten koste van de Vlaams-Brusselse senioren.

Schuldig verzuim

Het Vlaams Belang klaagt in de VGC bij monde van Dominiek Lootens en in de Brusselse gemeenteraad bij monde van Frédéric Erens de woordbreuk van Pascal Smet aan. Het is duidelijk dat er iets moet gebeuren, want vandaag staan onze Vlaams-Brusselse senioren helemaal in de kou. Politici zoals Smet hebben de mond vol over discriminatie, maar onze ouderen discrimineren en aan hun lot overlaten is kennelijk geen probleem. Het mag dan zo zijn dat minister Smet zijn Brusselbeleid prioritair wil richten op jongeren en onderwijs, dat is geen reden om niet aan andere noden te verhelpen en dat is zeker geen reden om bestaande projecten voor senioren te verknoeien.

Voor het Vlaams Belang moet er een coherent beleid worden gevoerd en moet er bijzondere aandacht gaan naar de kwetsbaarste mensen.

Senioren, na vaak lang te hebben gewerkt en bijgedragen aan onze sociale zekerheid, moeten het in al te vele gevallen roeien met een klein pensioen (bij de laagste in Europa), hebben te maken met huisvestingsproblemen en oplopende zorgkosten. Het niet ondersteunen van deze ouderen door de Vlaamse overheid is niets meer of minder dan schuldig verzuim.

*Eddy Van Calsteren
Voorzitter Vlaams Belang
Sint-Jans-Molenbeek*

■ Brussel, derde-wereldstad?

Brussel lijkt steeds meer op een derde-wereldstad. De onveiligheid in het openbaar vervoer is al langer een groot probleem en sinds geruime tijd zijn ook de taxi's aangetast door de algemene verwildering van onze stad.

tieagent wil een taxichauffeur controleren die niet over de vereiste vergunningen lijkt te beschikken. De kennelijk niet zo onschuldige chauffeur slaat op de vlucht en scheidt de agent met zijn wagen. In een dolle rit wordt de agent meegeleurd, hij moet zijn leven we-

ten te redden en kan niet anders dan te schieten. De taxichauffeur raakt daarbij gewond.

Vervolgens gebeurt het ondenkbare: een aantal taxichauffeurs verklaren zich solidair met hun moorddadige collega en leggen het verkeer op de luchthaven lam. Waar is het fatsoen van die lieden en welk soort overheid laat iets dergelijks toe?

Moordaanslag

Recent was er een opvallend incident op de luchthaven van Zaventem. Een poli-

Vlaams Belang luistert naar u!

*U bent steeds welkom op de
zitdag van*

Frédéric Erens

voorzitter

VB Brussel-19

iedere woensdag

van 10.00 tot 12.30 uur

Madouplein 8 - Brussel

2de verdieping (Metro Madou)

of op afspraak 02/219 34 67

Malaise

Gelukkig komen dergelijke zware incidenten niet elke dag voor. Wel dagelijkse kost is de alsmaar erger wordende malaise van de Brusselse taxi. Steeds vaker ontmoet men, rechtstreeks uit verre buitenland ingevoerde chauffeurs die nauwelijks Frans (laat staan Nederlands) spreken, die zelfs met GPS de

Blindengeleidehonden niet welkom in Brusselse Taxi's. |

weg niet vinden en wier rijvaardigheid dikwijls niet erg betrouwbaar is. Onlangs ontstond zelfs opschudding omdat sommige chauffeurs met een moslimachtergrond weigeren blindengeleidehonden - onreine dieren in hun ogen - aan boord te nemen. Alweer een mooi visitekaartje voor de hoofdstad van Europa.

Zo ver als in Amsterdam, waar de moeilijkheden met agressieve en criminele taxichauffeurs zich opstapelen is het in Brussel nog niet gekomen, maar ook hier verruwt de taxibranche zienderogen.

taxi-sector dient te worden gesaneerd door streng toe te zien op vergunningen, bekwaamheid van de chauffeurs en arbeidswetgeving. De typische laksheid van de overheid dreigt de toestand alweer volledig uit de hand te doen lopen, dit beleid moet dringend worden omgekeerd. Taxi's zijn een belangrijk onderdeel van de stedelijke mobiliteit, we mogen ze niet laten verloederen.

Raymond De Roover
Gemeente- en OCMW-raadslid
in Anderlecht

Ingrijpen

Het Vlaams Belang vindt dat ingegrepen moet worden voor het te laat is. De

■ Een akelig vooruitzicht

Het dossier van de eventuele toetreding van Turkije tot de Europese Unie sleept nu al jarenlang aan. Wat de uitkomst zal zijn, is hoogst onduidelijk, maar wel is zeker dat vele krachten actief aan het werk zijn om het Turkse lidmaatschap door te drukken.

Toekomstbeeld

Vlaams Belang-europarlementslid Philip Claeys dacht na over de consequenties van een Turks EU-lidmaatschap en schreef een toekomstbeeld neer. *De dag dat Turkije lid werd van de Europese Unie* is een ironisch boekje, maar Claeys doet niets meer dan het

doortrekken van de evolutie die vandaag al zichtbaar is.

In het seculiere Turkije dat Atatürk creëerde is de fundamentalistische islam weer helemaal terug en wordt zijn greep op het land steeds groter. Hoe meer Turkije “democra-

tiseert” hoe erger dat wordt. Er is ook de enorme bevolkings- en migratiedruk die door vrij verkeer van Turken in de EU onbeheersbare proporties zal aannemen. En of Turkije economisch kan worden geïntegreerd in de nu al kreunende EU is zeer twijfelachtig.

Gezond verstand

Het Vlaams Belang en zijn Europese geestesverwanten verzetten zich actief tegen de opname van Turkije in de EU. Deze strijd wordt gevoerd via het politieke debat, met rationele, realistische argumenten en studiewerk. Vanzelfsprekend is dergelijke actie noodzakelijk. Het boekje van Philip Claeys voegt daar echter iets aan toe, het verlevendigt en concretiseert het probleem.

Op een luchtige en toegankelijke manier wordt het akelige vooruitzicht blootgelegd. De toekomst voorspellen is onmogelijk, maar beseffen dat sommige beslissingen ernstige gevolgen kunnen hebben, is een kwestie van gezond verstand.

“Begin 2024 leek zowat alles verkeerd te lopen. Vier jaar na de toetreding van Turkije waren de wittebroodsweken –indien die er eigenlijk ooit geweest waren- duidelijk voorbij. De economische crisis sloeg hard toe. Er was veel gemor over de inning van een rechtstreekse Europese belasting, in de volksmond de Turkijetaks genoemd”
Uit: *De dag dat Turkije lid werd van de Europese Unie*, p. 71

De dag dat Turkije lid werd van de Europese Unie, opgedragen aan allen die Europa Europees willen houden is gratis verkrijgbaar bij Vlaams Belang Brussel-19: Madouplein 8/4 - 1210 Brussel, Tel. (02)219.34.67, secretariaat.brussel19@vlaamsbelang.org

In memoriam

Leon Claeys

Met verslagenheid vernemen wij het overlijden van onze vriend en medestander Leon Claeys. Leon was verantwoordelijk voor het Etterbeekse Vlaams Belang. Jarenlang werkte hij met onvermoeibaar idealisme voor onze zaak. Leon was ook een bijzonder charmant man, altijd hulpvaardig met raad en daad.

Vlaams Belang Brussel-19 brengt hulde aan de nagedachtenis van Leon Claeys en betuigt zijn diepgevoelde deelneming aan zijn familie.

Wissel in de gemeenteraad

◆ SCHAARBEEK

Anne-Marie Vanhauwaert verlaat de Schaarbeekse gemeenteraad en zal worden opgevolgd door plaatselijk Vlaams Belang-voorzitter Paul Van Goethem.

Vlaams Belang Brussel-19 dankt Anne-Marie voor haar trouwe en gewaardeerde dienst als gemeenteraadslid en haar dynamische inzet voor de Schaarbeekse VB-afdeling.

Aan Paul wensen we veel succes toe met zijn gemeenteraadsmandaat. We weten dat Paul, als jarenlang en zeer geliefd VB-militant, zijn nieuwe taak met enthousiasme ter harte zal nemen.

Ondervindt u ook problemen bij het inschrijven van uw kind in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel?

Contacteer ons per mail of telefoon:
hilde.roosens@vlaamsbelang.org

02/549 64 55

We staan u graag bij met raad en daad.

**Wij wensen u alvast
een aangename
zomervakantie toe!**

CD&V-nota bevestigt het gelijk van Vlaams Belang Immigratiebeleid heeft gefaald

Volgens een recente nota van CD&V verkregen sinds 1998 bijna 600.000 vreemdelingen de Belgische nationaliteit.

Het gaat dus om een groep die groter is dan de bevolking van de Stad Antwerpen. De regeringen Dehaene, Verhofstadt en Leterme hebben blijk gegeven van een onvoorstelbare kortzichtigheid door ervan uit te gaan dat de toelating van honderdduizenden immigranten uit een fundamenteel verschillende culturomgeving geen weerslag zou hebben op onze samenleving. Een overgroot deel van die nieuwe Belgen heeft daarenboven een dubbele nationaliteit en is Turk en Belg of Marokkaan en Belg. Het smijten met Belgische identiteitskaarten bevorderde dus allerminst de integratie.

De Brusselaars die in hun wijken de opdrongen multiculturele ‘verrijking’ met lede ogen moesten aanzien, zagen hun leefwereld drastisch veranderen en kregen het gevoel in een ander land te zijn terechtgekomen. In plaats van de problemen van de autochtone bevolking ernstig te nemen, wees het establishment met de vinger naar de ‘bekrom-

pen’ en ‘racistische’ kleine man die zich vragen durfde te stellen bij de wenselijkheid van de multiculturele samenleving.

Ommekeer mogelijk

Onder impuls van rechts-nationale partijen werd het regeringsbeleid op het vlak van immigratie in verschillende Europese landen beduidend strenger. Onder meer de PVV van Geert Wilders, de Deense Volkspartij, de Zwitserse Volkspartij en de Lega Nord drukten onmiskenbaar hun stempel op het beleid in hun land. Ook andere politici, zoals Angela Merkel en recent nog de Britse premier Cameron, zeggen intussen met zoveel woorden dat de multiculturele samenleving failliet is.

In ons land is van een strenger immigratiebeleid echter nog steeds geen sprake. De Frans-taligen zijn immers voorstander van een open grenzenbeleid. Om

te bewijzen dat het ook anders kan, organiseerde het Vlaams Belang op zondag 10 april 2011 een congres onder de noemer “Kordaat immigratiebeleid werkt”. Vertegenwoordigers van buitenlandse partijen kwamen er onder andere het immigratiebeleid in hun land toelichten. Hiernaast vindt u een paar conclusies die toen door de congresgangers werden aangenomen. Voor een ommekeer in het beleid moet u bij het Vlaams Belang zijn.

Resoluties voor een kordaat immigratiebeleid

De partijraad van het Vlaams Belang keurde een aantal resoluties goed voor een kordaat immigratiebeleid. Een greep uit de voorstellen. Er moet eerst en vooral een immigratiestop komen.

- ✓ Wat het asielprobleem betreft, wordt onder meer gepleit voor de inschrijving van het territorialiteitsbeginsel in de Conventie van Genève, wat erop neerkomt dat vluchtelingen zoveel mogelijk in hun eigen regio moeten opgevangen worden. De hele procedure moet versneld worden, waarbij het hanteren van een lijst van veilige landen essentieel is.
- ✓ Er moet een beleid van zerotolerantie komen tegenover illegale immigratie: illegalen moeten effectief het land uitgezet worden, en er moeten zware sancties komen op het tewerkstellen en huisvesten van illegalen.
- ✓ Gezinsvorming en -hereniging moeten zoveel mogelijk in het land van oorsprong plaatsvinden. Misbruiken moeten streng aangepakt worden. Tewerkstellingsverdragen met landen als Marokko en Turkije moeten opgezegd worden.
- ✓ Enkel wie met succes een burgerschapsproef aflegt, kan onze nationaliteit krijgen.
- ✓ Het taboe over remigratie moet doorbroken worden. Er moet een fonds voor vrijwillige terugkeer opgericht worden.
- ✓ Om onze welvaart te vrijwaren, moet er een einde gemaakt worden aan de magneetfunctie voor gelukzoekers uit alle windstreken. Vreemdelingen moeten zeven van de acht jaren legaal in het land verbleven hebben en minstens drie jaar bijgedragen hebben tot de sociale zekerheid, vooraleer zij er zelf kunnen van genieten.

In een 'Blauwdruk voor een kordaat immigratiebeleid' maakte het Vlaams Belang een ophijsing van maatregelen zoals zij in landen als Denemarken, Italië, Nederland en Zwitserland zijn beslist en/of uitgevoerd. Het illustreert perfect welke richting een kordaat immigratiebeleid zou moeten uitgaan.

Wie een gratis exemplaar van de blauwdruk wil ontvangen, kan een bericht sturen naar secretariaat.brussel19@vlaamsbelang.org of telefonisch bestellen op het nummer 02/219.34.67

Prijsvraag!

Als u de naam kent van dit ludieke figuurtje en u weet waar in Brussel het zich bevindt, neem dan deel aan onze prijsvraag.

Bezorg ons uw inzending met bijgaande antwoordstrook.

Uit de correcte antwoorden worden vijf winnaars geloot die elk een exemplaar zullen ontvangen van het boek "Zeggen wat u denkt" door Filip Dewinter.

Zeggen wat u denkt

Is een bundeling van toespraken door Filip Dewinter die het verhaal van het VB vertellen. Het boek illustreert perfect de evolutie in stijl en programma van de "eigen volk eerst"-partij die op dertig jaar tijd uitgroeide van een kleine strijdp partij naar een grote volksbeweging. Als gedreven redenaar ontpopte Filip Dewinter zich doorheen al die jaren tot spreekbuis van de zwijgende meerderheid en zegt hij luidop wat de mensen denken. Zeggen wat u denkt is een uniek document, een brok levende politieke geschiedenis.

BON BN 06/11

VLAAMS BELANG

ANTWOORD PRIJSVRAAG:

JA, IK WIL

- uw gratis infopakket
- uw gratis proefabonnement voor drie maanden
- lid worden van het Vlaams Belang (€ 12,50)
- informatie over de Vlaams Belang Jongeren
- een lidmaatschap als student/scholier (€ 6,50)
- mij aansluiten bij het Brussels Seniorenforum

Naam:

Straat:

Nr.: Postcode:

Plaats:

Tel.:

Geb.datum:

E-post:

Vlaams Belang Brussel-19 - Madouplein 8 bus 4 - 1210 Brussel - Tel.: 02 219 34 67

Stortingen op rekeningnummer: 435-2024911-19
van Vlaams Belang Regio Brussel-19